

Høringssvar - Kirkeordning for Den norske kirke Vedtatt i Birkenes kirkelige fellesråd, 6.desember 2018, sak 2018/37:

Generelt ønsker Birkenes kirkelige fellesråd enklest mulig regelverk, og at mest mulig kan avgjøres lokalt. Minst mulig byråkrati, mest mulig midler til utøvende menighetsvirksomhet. I forhold til det konkrete, foreliggende forslaget, mener Birkenes kirkelige fellesråd dette:

Kapittel 1 bør begrenses, spesielt ut fra forslaget i §50, om 2/3 flertall for endring. Denne paragrafen (§50) bør for øvrig inn under kapittel 1, slik at ikke et kirkemøte kan vedta endring av endringsreglene, for deretter å vedta grunnleggende endringer (i kapittel 1).

Dagens formålsbestemmelse fra §1 i Kirkeloven kan brukes: *Formålet med kirkeordningen er å legge forholdene til rette for et aktivt engasjement og en stadig fornyelse i den evangelisk-lutherske folkekirke i Norge.*

§5 kan utgå og §6 og erstattes med:

Styring og ledelse av Den norske kirke bygger på demokratiske prinsipper og skal på alle nivåer være forankret i demokratisk valgte styringsorganer. Valgte styringsorganer med personal- og forvaltningsansvar skal ha en daglig leder som står ansvarlig overfor disse.

Hvert sokn skal være sikret en ordnet tjeneste med Ord og sakrament (prestedtjeneste) og står under tilsyn av biskopen i det bispedømmet soknet hører til. Prestedtjenesten er representert i de valgte styringsorganer etter nærmere regler fastsatt av Kirkemøtet.

Kapittel 2 kan også begrenses noe, innholdet i §10 kommer igjen i senere kapitler. §11 fjerde ledd bør inneholde samme fleksibilitet til praktiske løsninger som dagens ordning:

Innmelding i, og utmelding av Den norske kirke skjer ved henvendelse til kirkebokføreren på bostedet eller til Kirkerådet.

Kapittel 3. §15, første ledd er spesielt viktig dersom ikke den nye trossamfunnsloven lovfester kirkelig fellesråd som fellesorgan for menighetsrådene i en kommune. I andre ledd åpner det for felles menighetsråd innenfor en og samme kommune. Det felles menighetsrådet og fellesrådet bør i så fall i størst mulig grad være sammenfallende, eventuelt uten kommunens representant ved behandling av menighetsrådssaker. Støtter at gjeldende oppgavefordeling mellom fellesråd og menighetsråd blir videreført.

Kapittel 4. §28, fjerde ledd: «Anskaffelse og avhendelse av kirkens inventar og utstyr skal godkjennes av biskopen:» Dette oppfattes som en tungvint ordning hvis den skal gjelde hver minste ting. Her hadde det vært ønske om nærmere angivelse og begrensnings av hvilke elementer i kirkerommet som skal godkjennes av biskopen. Lokalt kan vi ha forståelse for at biskopen kan ha et overordnet ansvar for ting som altertavle, prekestol, døpefont og enkelte andre spesielle elementer, men det ønskes mer frihet når det gjelder andre ting som kan flyttes inn i og ut av kirkerommet. Rådgivning er positivt, godkjenningsordning oppleves som detaljstyring fra noen som ikke bruker dette rommet til vanlig.

Kapittel 5 Når det gjelder regionale og sentrale organer, hadde det vært ønskelig med bedre sammenheng mellom de som er valgt lokalt og sitter i menighetsråd, og de organer som finnes regionalt (Bispedømmeråd) og sentralt (Kirkeråd). Kirkerådet kunne for eksempel bestått av et visst antall utsendinger fra prostiene i bispedømmene, fordelt slik at bygd og by ble bedre representert. Ved dagens valgordning favoriseres «de som har et kjent navn», og ikke nødvendigvis de som står på i det daglige i lokalmenigheten, og kjenner hverdagsutfordringene. Dette får være et mål på sikt.

§39 trenger videre utredelse om begrunnelse og mulig konsekvens før den endres. Dagens §26 foreslås videreført:

Bispemøtet består av samtlige tjenestegjørende biskoper.

Bispemøtet virker for samordning av de gjøremål som etter gjeldende regler tilligger biskopene og utfører for øvrig de gjøremål som til enhver tid er pålagt ved bestemmelse av Kirkemøtet. Det avgir uttalelse i saker som det blir forelagt av Kirkemøtet.

Kirkemøtet gir nærmere bestemmelser for møtene.

Kapittel 6, §47 om krav til medlemskap i Den norske kirke. Det beste er om det er mulig å opprettholde et generelt krav om medlemskap i forhold til ansatte. Dersom det ikke er mulig, bør annet ledd åpne for et videre grunnlag enn «et ansvar for kirkens lære», da det kan være viktig at for eksempel lederstillinger også har krav til medlemskap i Den norske kirke, ut fra organisasjonens formål og karakter.